

Livrente for sin Enke, og det berøber jo paa Albersforholdet imellem Mand og Kone, hvor meget dette beløber sig til, men jeg troer ikke at sige for Meget, naar jeg siger, at for enhver Herredsfoged vil der, naar han er gift, skee et Afdrag i hans Gage af i Gjennemsnit 100 Rd. og maaskee betydeligt Mere om Aaret.

Willing: Jeg skal ikke nægte, at jeg har megen Betænkelse ved at tage Ordet paa dette Stadium, saameget mere, som de Udtalelser, der fandt Sted fra min ærede Sidesmand (Nørgaard), fremkaldte en saa særdeles Latter hos den 2den Landstingsmand for 10de Kred (Rehmann), hvilket jeg for min Deel virkelig ikke troer, der var Aulebning til. Forsaavidt den høitærede Minister yttrede, at hvis man antog dette Endringsforslag, vilde det have til Følge, at hans Collega ikke kunde modtage Loven, da maa jeg meget beklage, at den ærede Justitsminister saaledes paa en Maade sætter os Stolen for Døren ved at sige: Det og det vil jeg ikke, og videre gaar jeg ikke. Den høitærede Indenrigsminister kommer Thinget paa en ganske anden Maade imøde. Jeg vilde ønske, at den ærede Justitsminister var tilstede her og maaskee kunde forandre sine Udtalelser. Forsaavidt der af den ærede 1ste Landstingsmand for 11te Kred (Rosenvorn) blev talt om, at der her i Thingets Beslutning maatte ligge et Votum for, at Lønnen maatte være ganske passende, ved jeg ikke, hvorledes den ærede Landstingsmand kan forklare dette; mig idetmindste forekommer det, at Besøjet ikke kom tydeligt frem. Jeg troer, at der er en anden Deel af den lovgivende Magt, som ogsaa kan have en Anskuelse om denne Sag. Jeg har allerede tidligere tilladt mig at henvise til, at de forskjellige Anskuelser, der fremkomme med Hensyn til, hvad der kan være en passende Løn for en Embedsmand, vistnok for en stor Deel ere afhængige af, hvorledes de, der afgive deres Erklæring, ere vant til at leve, og hvad de fordrer af Livet. Deri

ligger vistnok den største Grund til den forskjellige Opfattelse af dette Forhold, og jeg mener, som min ærede Sidesmand (Nørgaard) udtalte, at her ikke alene skal tages Hensyn til dem, der nyde, men ogsaa til dem, der hde. Jeg vil endnu, før jeg slutter, heilede Opmærksomheden paa, at det ikke er saa sjældent, men endogsaa temmelig almindeligt, at man i dette Thing, naar der har været Tale om Lønningsaffæer, har sat dem høiere end i det andet Thing — det har altid været et Strids-spørgsmaal imellem Thingene — men jeg vil dog overlade til Thinget at overveie, at vi maae ogsaa betragte os som en Repræsentation, udgaaet af Folket, og at Folket skal see op til os med Tillid, med den Tillid, som skal være mellem et Folf og en Repræsentation. Jeg vil derfor foreslaae de ærede Medlemmer, om de ikke vilde see at imødekomme, hvad der er vedtaget paa et andet Sted.

Ordføreren: Jeg troer, at den sidste ærede Taler maa have misforstaaet mine Ytringer, naar han troer, at jeg vilde opstille, at det ene Nette udgaaer fra Landstinget. Det vil jeg paa ingen Maade; men her i dette Tilfælde er det ikke alene en Afstemning fra Landstinget, men ogsaa Noget, som Regjeringen staaer paa, og hvorfor en Minoritet i det andet Thing, som kun var to mindre end Majoriteten, har erklæret sig. Det er meget nær ved, at det kan siges med Visshed, at hvad der her fordrer, er det Nette, naar man kan paaberaabe sig en tidligere Afstemning i Landstinget, Regjeringens bestemte Udtalelse og en Afstemning i Folkethinget, hvor Minoriteten kun var to Stemmer mindre end Majoriteten. Forsaavidt der er ytret Noget med Hensyn til den høitagede Justitsminister, maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at det i høi Grad maa paasjønnes, at Ministeren ikke har stillet sit Forslag saaledes, at der var Noget at prutte af paa, om jeg saa maa sige.